

УНИВЕРЗИТЕТ УМЕТНОСТИ
У БЕОГРАДУ
Косанчићев венац 29
11000 Београд

Сенат Универзитета уметности је на својој седници одржаној 29. априла 2021. године донео је одлуку 7/267 од 29. априла 2021. године о именовану Комисије за процену испуњености услова за избор мр Зорана Ерића, редовног професора у звање професора емеритуса, у следећем саставу: мр **Љиљана Несторовоска**, редовни професор, мр **Милан Михајловић**, редовни професор у пензији, мр **Срђан Хофман**, професор емеритус.

Увидом у биографију и остварене резултате ангажовања мр Зорана Ерића, редовног професора у пензији на Факултету музичке уметности и Универзитету уметности у Београду, Комисија процену испуњености услова за избор у звање професора емеритуса констатује да проф. мр Зоран Ерић испуњава услове из члана 3. Правилника о условима за доделу звања и права професора емеритуса на Универзитету уметности, зе подноси Сенату Универзитета уметности у Београду следећи:

ПРЕДЛОГ ЗА ДОДЕЛУ ЗВАЊА ПРОФЕСОРА ЕМЕРИТУСА

ПОДАЦИ О ПОДНОСИОЦУ ПРЕДЛОГА

- Назив органа који подноси предлог за доделу звања професора емеритуса:**
Факултет музичке уметности, Универзитет уметности у Београду
- Пријављени кандидат:**
мр Зоран Ерић, редовни професор у пензији Катедре за композицију Факултета музичке уметности

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

- Име, име једног родитеља и презиме:**
Зоран (Борислав) Ерић
- Звање:**
Редовни професор за ужу уметничку област Композиција у пензији
- Датум и место рођења, адреса:**
06.10.1950.године, Београд, Јурија Гагарина 186, Нови Београд
- Датум одласка у пензију:**
30.09.2020. године
- Година уписа и завршетка основних студија:**
1968. године уписује се на Музичку Академију у Београду (Одсек за композицију, класа проф. Станојла Рајичића);
1973. године дипломира на Музичкој академији (Одсек за композицију, класа проф. Станојла Рајичића), средња оцена: 9,03;
- Година уписа и завршетка магистарских студија:**
1973. године уписује се на магистарске студије на Музичкој Академији у Београду (класа проф. Станојла Рајичића);
1979. Магистрира на Факултету музичке уметности, на Одсеку за композицију, у класи Станојла Рајичића

7. Студијски боравци у иностранству:

1976. Краће студијско усавршавање у Orff-институту у Салцбургу;

1977. Краће студијско усавршавање у мајсторској радионици W. Lutoslawskog у Грожњану;

1979. Водитељ мајсторске радионице (са М. Михајловићем) за дечије музичко стваралаштво у Грожњану;

1980. Водитељ мајсторске радионице (са М. Михајловићем) за дечије музичко стваралаштво у Грожњану;

1989. Краћи студијски боравак у електронском студију EMS у Стокхолму;

1996. Водитељ Мастеркласа из композиције на конзерваторијуму *Eiresia* у Атини;

8. Ужа уметничка област: Композиција

ПРОФЕСИОНАЛНИ РАД И УНИВЕРЗИТЕТСКА КАРИЈЕРА

Радно искуство и испуњеност услова од преко 20 година рада у високом образовању и уметничкој области у којој је изабран, од чега најмање седам година у радном односу са пуним радним временом на Факултету Универзитета уметности који покреће поступак за доделу звања професор емеритус:

На Факултету музичке уметности је запослен почев од 01.02.1977. године, најпре у звању асистента приправника на Одсеку за општу музичку педагогију за предмете: Анализа музичког дела, Тонски слог, Полифонија и Музички облици.

01.10.1980. године изабран је у звање асистента на Катедри за композицију и оркестрацију у класи проф. Александра Обрадовића.

10.10.1984. године изабран је у звање доцента на Катедри за композицију и оркестрацију.

23.06.1992. године изабран је у звање ванредног професора за композицију и оркестрацију.

19.06.1997. године изабран је у звање редовног професора за композицију и оркестрацију.

Испунивши законске услове, 30.09.2020. године одлази у пензију.

Професионална делатност:

1992—1998. Продекан Факултета музичке уметности у Београду;

2000—2004. Проректор Универзитета уметности у Београду;

2000—2004. Председник Управног одбора организације за заштиту ауторских права СОКОЈ;

2007—2015. Шеф Катедре за композицију Факултета музичке уметности;

2011—2013. Уметнички директор БЕМУСА;

2015—2020. Шеф Тонског студија Факултета музичке уметности у Београду;

2015—2018. Ректор Универзитета уметности у Београду;

2015—2018. Члан Извршног одбора Светске организације уметничких академија ELIA у Амстердаму;

Резултати уметничког рада у области у којој је изабран:

Опус Зорана Ерића обухвата дела разноврсних жанрова која су писана за различите ансамбле и солисте. Међу значајнија спадају *Концерт за оркестар и солисте*, *Иза Сунчевих врата* за оркестар, *Mirage* за за клавир, синтесајзер, електронски клавир и симфонијски оркестар, балети *Бановић Страхиња* и *Јелисавета*, *Слово Силуана* за баритон, женски хор и траку, *Subito* за два баса, женски хор и траку, *Artes Liberales* за мешовити хор, тимпане и гонг, *Senario* за два виолончела, *Off* за контрабас и гудаче, *Cartoon* за гудаче и чембало, *Talea Konzertstück* за виолину и гудаче. Аутор је и три кореодрaме које су обележиле савремену балетску уметност 90-их: *Медеја*, *Магбет* и *Процес*. Посебно место у Ерићевом опусу заузима три деценије стваран циклус *Слике хаоса / Images of Chaos*, који до сада има седам композиција: *The Great Red Spot of Jupiter / Велика црвена мрља на Јупитеру* за озвучено чембало, удараљке и електронику уживо, *The Abnormal Beats of Dogon / Абнормални ударци Догона* за бас кларинет, клавир, удараљке, усну бас-хармонику и електронику уживо, *Helium in a Small Box / Хелијум у малој кутији* за гудаче, *I Have Not Spoken / Нисам говорио* за алт саксофон, усну бас-хармонику, глумца наратора и мешовити хор, *Оберон концерт* за флауту и инструментални ансамбл, *Списак бр. 1* за виолу-соло и *Списак бр. 2* за симфонијски оркестар. Остале Ерићеве композиције настале током последњих деценија су: Соната за виолу и клавир, *B'n'R (Blues & Rhythm)* за контрабас и клавир, *Шест сцена – коментара* за три виолине и гудачки оркестар, *Ко је убио галеба* за 12 виолончела, *Седам погледа у небо* за гудачки секстет, *Entr'acte* за симфонијски оркестар, *Списак бр. 3* за трубу и електронику и *Похвала природи* за флауту соло.

У стваралаштву Зорана Ерића посебно место заузима и обиман циклус музике за позориште и филм. Сарађивао је са нашим најистакнутијим позоришним ствараоцима као што су Соња Вукићевић, Горчин Стојановић, Никита Миливојевић, Вида Огњеновић, Небојша Брадић, Милан Карацић, Дејан Мијач, Боро Драшковић, Егон Савин и други и писао музику за позоришне представе међу којима су: *Медеја*, *Магбет*, *Процес*, *Птице*, *Хамлет*, *Краљ Лир*, *Мајка Храброст*, *Седморица против Тебе*, *Живот је сан*, *Сан летње ноћи*, *Чекајући Годоа*, *Краљ Иби*, *Симон чудотворац*, *Дама с камелијама*, *Бановић Страхиња*, *Каролина Нојбер*, *Корени*, *Раванград*, *Антигона у Њујорку*, *Максим Црнојевић*, *Звер на месецу*, *Фредерик*, *Поглед у небо*, *Егзибициониста*, *Галеб*, *Посетилац*, *Вила Сашино*, *Мала трилогија смрти*, *Дон Крсто*, *Трансилванија*, *Је ли било кнежевe вечере*, *Цар Едип*, *Харолд и Мод*, *Кањош Мацедоновић*, *Тврђава*, *Мој брат*, *Проклета авлија*, *Сеобе*, *Млади Стаљин*, *Кад су цветале тикве*, *Пут у Дамаск*, *Родољубац*, *Лимунација*, *Козоцид*, *Гетсимански вртови*, *Жене из Троје*, *Борис Пастернак* и *Марина Светајева*, *Арзамас...*) као и за филмове *Убиство са предумишљајем*, *Стршљен*, *Сенке успомена*.

Дела су му изводили угледни домаћи и инострани ансамбли, као што су БГО Душан Сковран, Гудачи Светог Ђорђа, *Irish Chamber Orchestra*, *Kreisler Strings*, *Загребачки солисти*, *12 виолончелиста Берлинске филхармоније*, камерни оркестар *Camerata Serbica*, ЖАКХ *Collegium musicum*, Београдска филхармонија, Симфонијски оркестар РТС.

Сарађивао је са најзначајнијим домаћим и иностраним извођачима међу којима су: Живојин Здравковић, Кенет Цин, Павле Дешпаљ, Џејмс Цад, Михаил Јуровски, Урош Лајовић, Александар Павловић, Бојан Суђић, Даринка Матић-Маровић, Лидија Пилипенко, Дејвид Такено, Со-Ок Ким, Малаки Робинсон, Јон Богдан Стефанеску, Марија Шпенглер, Ариса Фуцита, Небојша Игњатовић, Дејвид Стрејнц, Софи Лангдон, Милош Петровић, Емануел Паји, Љубиша Јовановић, Јонгчанг Чо, Александар Маџар, Дејан Млађеновић и многи други.

Списак најзначајнијих дела:

ВОКАЛНА МУЗИКА

СЛОВО СИЛУАНА за баритон и женски хор (1981)

ВУК ИЛИ ПОВЕСТ О НАРОДНОМ ЖИВЉЕЊУ

за инструментални ансамбл, традиционалне инструменте, мешовити хор и глумце (1981)

SUBITO, музика у три слике за два баса, женски хор и електронику (1984)

ARTES LIBERALES, за мешовити хор, тимпане и гонг и клавир (1986)

БАЛЕТИ:

БАНОВИЋ СТРАХИЊА балет у једном чину (по мотивима *Иза сунчевих врата*) (1981)

по Б. Михајловићу-Михизу, либрето и кореографија Лидија Пилипенко, Народно позориште у Београду;

ЈЕЛИСАВЕТА, КНЕГИЊА ЦРНОГОРСКА балет у два чина (1986)

по Ђури Јакшићу, либрето и кореографија Лидија Пилипенко, Народно позориште у Београду.

ПРОКЛЕТА АВЛИЈА балет у једном чину (2014)

либрето и режија Небојша Брадић, кореографија Ира Рутенберг

КОРЕОДРАМЕ:

МЕДЕЈА по Еурипиду и Арпаду Генцу, (оригинална музика и избор музике)

Соња Вукићевић, кореографија и игра, Ивана Вујић, режија

МАГБЕТ по В. Шекспиру, Соња Вукићевић

ПРОЦЕС по Францу Кафки, Соња Вукићевић

ПОЗОРИШНА МУЗИКА (ИЗБОР):

ДОЗИВАЊЕ ПТИЦА (Аристофан)

РУЖА ВЕТРОВА (Х. Пашовић)

Композитори: Зоран Ерић и Срђан Хофман

ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА (С. Бекет)

СИМОН ЧУДОТВОРАЦ (Данило Киш, *Енциклопедија мртвих*)

МАЈКА ХРАБРОСТ (Б. Брехт)

Композитори: Зоран Ерић, Ђорђе Петровић, Бора Ђорђевић, Милан Младеновић ЕКВ)

ДАМА С КАМЕЛИЈАМА (Александар Дима син)

КРАЉ ИБИ (А. Жари)

ХАМЛЕТ (В.Шекспир)

СЕДМОРИЦА ПРОТИВ ТЕБЕ (Есхил)

КРАЉ ЛИР (В.Шекспир)

ЖИВОТ ЈЕ САН (Педро Калдерон Де Ла Барка)

У ПОТПАЛУБЉУ (В. Арсенијевић)

ПУЊЕНЕ ТИКВИЦЕ (Сања Домазет)

GENERATIVE SPACE (Гордана Лебовић)

Композитор: Зоран Ерић (коауторство са Ведраном Вучићем)

БАНОВИЋ СТРАХИЊА (Б. Михајловић - Михиз)

САН ЛЕТЊЕ НОЋИ (В.Шекспир)

КАРОЛИНА НОЈБЕР (Небојша Ромчевић)

МАКСИМ ЦРНОЈЕВИЋ (Лаза Костић) режија Никита Миливојевић

АНТИГОНА У ЊУЈОРКУ (Ј. Гловацки)

ОБАЛА, БУБРИШТЕ (Хајнер Милер)

КОРЕНИ (Д. Ћосић, 2001) режија Небојша Брадић,

ЗВЕР НА МЕСЕЦУ (Ричард Калиноски)

РАВАНГРАД (Ђ. Лебовић)

ГАЛЕБ (А. Чехов)

ФАУСТ I (Ј. В. Гете)

Костимограф: Милена Јефтић Ничева Костић

ФАУСТ II (Ј. В. Гете)

ФРЕДЕРИК (Ерик Емануел Шмит)

ЕГЗИБИЦИОНИСТА (Душан Јовановић-О.Ј.Traven)

ПОГЛЕД У НЕБО (Д. Хер) режија Љиљана Тодоровић

МИЛОШ ВЕЛИКИ (Маша Јеремић)

ВИЛА САШИНО (Горан Марковић)

TRE SORELLE (Стеван Копривица)

МАЛА ТРИЛОГИЈА СМРТИ (Елфриде Јелинек)

ПОСЕТИЛАЦ (Ерик Емануел Шмит)

ТРАНСИЛВАНИЈА (Драган Николић)

ДОН КРСТО (Вида Огњеновић)

ДИСХАРМОНИЈА (Сања Домазет)

ЦАР ЕДИП (Софокле, адаптација Вида Огњеновић)

ТВРЂАВА (Меша Селимовић)

ЕЈМИН ПОГЛЕД (Дејвид Хер)

ЈЕ ЛИ БИЛО КНЕЖЕВЕ ВЕЧЕРЕ? (Вида Огњеновић)

МОЈ БРАТ (Небојша Брадић)

ХАРОЛД И МОД (Колин Хигинс,)

РАТНА КУХИЊА (Стеван Копривица)

ПРОКЛЕТА АВЛИЈА (Иво Андрић)

КАЊОШ МАЦЕДОНОВИЋ (Вида Огњеновић)

СЕОБЕ (Милош Црњански)

МЛАДИ СТАЉИН (Џон Хоџ)

ПРОКЛЕТА АВЛИЈА балет (Иво Андрић),

КАД СУ ЦВЕТАЛЕ ТИКВЕ (Драгослав Михајловић)

ПУТ У ДАМАСК (Август Стриндберг)

РОДОЉУБАЦ (Милован Витезовић)

ЛИМУНАЦИЈА (Душан Ковачевић)

ГЕТСИМАНСКИ ВРТ (Д. Хер)

КОЗОЦИД (Вида Огњеновић)

БОРИС ПАСТЕРНАК И МАРИНА ЦВЕТАЈЕВА (Вида Огњеновић)

ЖЕНЕ ИЗ ТРОЈЕ (Еурипид, Данило Киш)

АРЗАМАС (Ивана Димић) режија Љиљана тодоровић,

ФИЛМСКА МУЗИКА (ИЗБОР):

ДРУГА СМРТ ГРЕГОРА 3 (НЕХАЈ) (Jean Jeanneret редитељ)

УБИСТВО С ПРЕДУМИШЉАЈЕМ (Горчин Стојановић, редитељ)

СТРШЉЕН (Горчин Стојановић, редитељ)

СЕНКЕ УСПОМЕНА (Предраг Велиновић, редитељ)

НАТАША (Љубиша Самарџић, редитељ)

ИНСТРУМЕНТАЛНА МУЗИКА (ИЗБОР):

ГУДАЧКИ КВАРТЕТ (1972)

ИЗА СУНЧЕВИХ ВРАТА

кореографска слика за оркестар (1973)

КОНЦЕРТ ЗА ОРКЕСТАР И СОЛИСТЕ (1975)

ДВЕ ВАРИЈАЦИЈЕ ЗА КЛАВИР И ОРФОВЕ ИНСТРУМЕНТЕ (1976)

по мотивима српске народне песме *Ја посејох лубенице*

MIRAGE (1979)

за клавир, синтесајзер, електронски клавир и симфонијски оркестар

A SUO COMODO за виолончело и клавир (1980)

SENARIO за два виолончела (1981)

OFF за контрабас и 12 гудача (1982)

CARTOON за 13 гудача и чембало (1984)

ТОССАТИНА за гитару (1986)

НИЈЕ ЗА ЕЛИЗУ (NICHT FÜR ELISE) интерлудио за клавир/чембало (1989)

(TALEA) KONZERTSTÜCK за виолину и гудачки оркестар (1989)

СВАКОДНЕВНА МОЛИТВА за удараљке и електронику (1995)

WATER MUSIC

амбијенталне резонанце примарног синкретизма (аутор пројекта Душан Панајотовић)
Електроакустичка музика, Зоран Ерић (CCRTMS -Computer-controlled Real Time Midi System)

СОНАТА ЗА ВИОЛУ И КЛАВИР (2001, вер.1)

(*Con suono pieno*) Sonata quasi una fantasia per viola e pianoforte

КО ЈЕ УБИО ГАЛЕБА (по Чехову) за дванаест виолончела (2005)

СОНАТА ЗА ВИОЛУ И КЛАВИР (2006, вер. 2)

(*Con suono pieno*) Sonata quasi una fantasia per viola e pianoforte

СЕДАМ ПОГЛЕДА У НЕБО за гудачки секстет (2007)

ENTR'ACTE фарса-епизода за симфонијски оркестар (2008)

B'n'R (Blues & Rhythm) за контрабас и гудачки квартет (2013)

СЛИКЕ ХАОСА циклус у седам делова:

1. ВЕЛИКА ЦРВЕНА МРЉА НА ЈУПИТЕРУ за озвучено чембало, удараљке и електронику уживо (1990)

2. АБНОРМАЛНИ УДАРЦИ ДОГОНА

за бас-кларинет, клавир, усну хармонику, удараљке и електронику уживо (1991)

3. ХЕЛИЈУМ У МАЛОЈ КУТИЈИ за гудачки оркестар (1991)

4. НИСАМ ГОВОРИО

за мешовити хор, глумца-наратора, бас усну хармонику и алт саксофон (1995)

5. ОБЕРОН-КОНЦЕРТ за флауту и велики инструментални ансамбл

6. СПИСАК БР. 2 за симфонијски оркестар (2016)

7. СПИСАК БР. 3 за трубу и електронику (2016)

ШЕСТ СЦЕНА – КОМЕНТАРА за три виолине и гудачки оркестар (2001)

СПИСАК БР. 1/ LIST NO. 1 за виолу соло (2015)

ПОСВЕТА ПРИРОДИ за флауту соло (2018)

РЕЧ ЕСЕЈИСТИКЕ И КРИТИКЕ

„Дело *Off* Зорана Ерића слојевити је пример музичке поетике изникле из односа који установљава слободан избор чинилаца музичке прошлости и њихово потпуно индивидуално стилско презначавање у трагању за неком својом, негде у себи 'изгубљеном' музиком, изван сопствене стилске норме, аутор је наишао на елементе који склапају његову *off*-синтезу. Међу њима су троделна симетрична форма композиције која апсорбује принципе вртуозна барокне концертантности, при томе и импровизациони дух другачијег, можда рок-порекла, затим моторичност, као заједничку тачку барокне и минималистичке развојности и репетитивности, хармонски садржаји блиски проблематици пољских авангардиста, али засновани и на терцим сазвучјима, те мотив Пете симфоније Чајковског као најотворенији симбол тока композиторове музике свести.“

(Мирјана Веселиновић-Хофман)

„*Off* за контрабас и гудаче дело је природне и спонтане синтезе. У оквиру крајње једноставног облика, схеме АБА, са примесама ронда, Ерић спаја читав арсенал у њему наталоженог искуства од барока и класике овог века, преко идиома *jazz*-а и наших неправилних ритмова до пољске школе, Лигетија и нове једноставности. Све то окрзнуто је у виду кратких, стално мењајућих алузија, схваћених као природни абецедаријум из кога се издваја ново музичко једињење. Ново, не по изразу, терминологији, звуку, већ по врсти синтезе која је одговорила пулсацијом, атмосфером, бриткошћу ведрином модерног језика којим се Ерић служи да би у *Off*-у остварио, пре свега и изнад свега, музикалну музику за контрабас и гудаче.“

(Ивана Тришић)

„Успех, који је ово дело постигло у нашој културној јавности, где је ова ведрост и изненађујућа композиција неког новог, урбаног и захукталог а ипак опуштеног звука прихваћена са радошћу и од најширих слојева слушалаца и од музичких стручњака потврђен је и на наредним концертима у Прагу, Дубровнику и Лондону. Овакав степен комуникативности са публиком једног, у правом смислу речи савременог, сложеног и композиционо-технички мајсторског остварења свакако није случајан. Он је резултат Ерићевог смисла за проналажење тонске боје, осећаја за интуитивно обликовање музичког тока, инвентивности његовог мотивског садржаја. Сви ови квалитети, присутни у досадашњем

Ерићевом стваралаштву, дали су овај пут спој изузетне и оригиналне вредности којим дело *Cartoon* досеже сам врх савременог југословенског стваралаштва.“

(Срђан Хофман)

„...*Хелијум у малој кутији* је трећи део Ерићевог циклуса *Слике хаоса* у коме свака композиција прати принципе хаоса као нереда са утврђеним правилима, хаоса у коме је само почетни импулс случајан док су све остале 'случајности' иницираног нереда последица њему иманентних правила... Посматрана у времену, Ерићева музика се креће прво као *slow motion* (Малеровски *Адађето*), етерична и разређена као гас, затим убрзава уређеним турбулентним замахом да би, убрзавајући, губила мелодију, рестриктивно сужавала принципе компоновања и дошла до стања када гас, под великим притиском, постаје течност и када музика постоји само као један, ритмички понављан и октавно удвојен, тон. Таква имплозија музичког тока, чиста и огољена као дескрипција физичког огледа, сама себи довољна као спретна конструкција хаоса упереног у себе, успешно је остварена готово нејаким тематским садржајем и поступцима, лаким и неопипљивим као хелијум. Ова прозрачна партитура музикална је у својој концентрисаности на оглед, она згушњава своје ткиво као инертан гас који има своја чудесна својства и на површини Сунца исто као и у малој кутији...“

(Зорица Премате)

„...Етаблираност позиције самодовољности и изолације у којој уметничка музика егзистира већ деценијама, током последњих петнаестак година уздрмала је појава једног броја аутора код нас и у свету, чије стваралаштво њиховој делатности и самој уметности враћа смисао. Пробој те нове енергије генерисане срећном синтезом музичке искрености и супериорног композиционог мајсторства, у нашој средини је везан пре свега за стваралаштво Зорана Ерића... Управо захваљујући томе музика Зорана Ерића јесте најбољи пример да се тајна повратка музике слушаоцима не крије у регресији музичког језика, већ у умећу аутора да свој ма како оштар или херметичан лични музички садржај драматургијом исказа начини узбудљивим и пријемчивим. Додатни доказ о аутентичности његовог ауторског израза носи и чињеница да унутрашњи ритам Ерићевих дела по правилу у себи носи и пулс времена у ком живимо. Зато је у композицији *Cartoon* за чембало и 13 гудача Срђан Хофман могао да чује 'урбани захуктали звук', а Властимир Трајковић у делу *Talea Konzertstück* за виолину и гудаче да препозна музику 'београдског космополитизма' и 'велеграда грубог и нежног, профињеног и прљавог'. Наравно, тај 'знак времена' утиснут је и у садржај музичких средстава која ритмичке костуре Ерићевих дела обавијају путеношћу – мелодију, хармонију, инструменталну боју – с тим што у њиховом третману осећамо понекад чулност хедонисте, понекад иронију и дрскост 'великог играча', али увек рафинираност естетике и лакоћу музичког ерудите.“

(Данијела Кулезић)

„Ерићев стил чине јединственим креативне релације са семантичком равни музике, где се лична поетика остварује као номадско путовање по мапи сопствених и туђих звучних садржаја и трагова. Ерић се уписује у стварање управо акцијом ослобођене духовите игре и њеним нерконвенционалним односом према академски схваћеној композиторској пракси. У његове релације са звуком уткани су савремени начини слушања и читања музике као текста, музике која у свим његовим делима нужно не саопштава само звучни садржај, већ беседи управо својим семантичким кључевима и о стварима изван музике утканим у звук. Та Ерићева беседа, ипак, није оно што бисмо академски назвали програмском музиком: она је и мање и више од тога, будући да је у ауторској звучној имагинацији оно што носи назив 'програм' управо његов изразито аутопоетичан став. Ерић је и субјекат своје музике, будући да је њен творац, али и њен објекат, јер се звуком обраћа сопственом акустичком свету где се појављује у двостукој улози – и као врхунски мајстор игре – *magister ludens* – али и као објекат анализе, неко ко музиком трага и дешфрује сопствену акустичку свест и, нарочито, подсвест.“

(Зорица Премате)

„У композицији *Ко је убио галеба* за дванаест виолончела Ерићева музика је овлашна пародија басне о фолклору као легитимном продужетку/заменику/заступнику надахнућа. И зато је у њој лажни фолклор малограђански обучен, умивен и очешљан, добро познат, а теже препознатљив, сурогат без кога, чак и данас, наша уметничка музика као да још увек не може. Као што, уосталом, без фолклора као божанске сутре не могу ни многи наши културни душебрижници. Те Аркадине, ти Тригорини – то су Ерићеве 'убице галеба' које се не сећају свог злочина... Да је то тако сведочи и очућујућа атмосфера ове музике,

њен унутрашњи парадокс, глатка мелодијска ведрина изнад присилних радњи унутрашње фактуре где као да цепти, шкргуће, јеца и дрхти гaleb који чека своју смрт. Битно догађање ове музике, оно неискривљено цинизмом и мелодично набораним звуком, одвија се у доњим слојевима фактуре где конспонанце не делују сентиментално већ су застрашујуће са својим *col legno*-захватима, својим шумним тремолима и *rizzicato*-дрхтурењима, а педали и остината нису узвишена, споменичка музикалност, већ сигурна статика страве. Док се на површини ове композиције башкаре лаке пародијске транспозиције диско-фолка и балкан-блуза, у њеним се дубљим нивоима наговештава несрећа, апатија, безизлазност и опако мигољење душебрижника спремних на убиство. На површини – фарса и мелодијски смешак музике, а истовремено, у дубини – означавање драме и језивог ишчекивања.“

(Зорица Премате)

„*Списак бр.2* за симфонијски оркестар рециклира већ познате Ерићеве музичке теме, одабране према њиховој мелодичности и лепоти. Али, по среди је процес из пакла који преокреће однос лепог и ружног, страха и ведрине, мира и неспокоја, процес који познате нам и драге музике квари, ружи, нагрђује, пародира и уништава. Човек је, на крају, оно што је сакупио у своје сећање и ти спискови су овде представљени са неколико цитираних мелодија. Оне су умотане у богато, растресито, експертски обликовано оркестарско ткиво. Форма дела је рапсодична, набрајајућа и развојна, она је пандан збирци песама. Музика која стално комуницира са прошлешћу самог аутора, али и нас свих из 90-их, и која осцилира између 'тада' и 'сада', мора се обликовати посебно вештим, духовитим и смисленим композиционо-техничким поступцима који, дакле, треба да буду делотворни на неколико нивоа звучне семантике. Музика *Списка бр.2* се сели са теме на тему, са једног познатог фрагмента на други (и цео баласт значења његовог изворника!), а општа драматургија тока је ослоњена на узбудљиве динамичке и фактурне тензије и опуштања, односно, на наше откривање запретеног сјаја лепоте и (евентуално) препознавање фрагмената. Лепота је већ одавно део сваког кич-контекста и мора јој се прилазити опрезно, са поштовањем и штедњом њених (још увек?) делотворних моћи. Она зато у *Списку бр.2* пролеће кроз наше уши веома брзо, за трен, обавијена наносима дисонанце, понекад деликатним, понекад агресивним, дисонанце која је симбол овог нашег ружног и несавршеног света.“

(Зорица Премате)

„При томе, *Списак бр.2* проистиче из два поступка и/или процеса. Управо захваљујући малом броју поступака, препознаје се вештина, наиме, мајсторство у произвођењу фантастичног. На основу доминантног присуства једног или другог, уобличава се и музички ток овог остварења, који се одвија путем смењивања, у гешталтистичком смислу, два музичка призора, две звучне слике, заправо, два звучна комплекса на макроплану дела. Одмах их можемо именовати, тачније, предложити њихово именовање у складу са фазама процеса/ставовима/сегментима својственим свим претходним композицијама из циклуса *Слике хаоса*, имајући у виду да ове фазе процеса, како истиче композитор, 'образују емоционални циклус који се састоји од уобичајених реакција које наступају после промене (претходних) условас: несхватање, отпор, бес, чуђење и прихватање'. Ова општа макроформална схема *Слика хаоса* рефлектује се у *Списку бр.2*, мапирајући његов петоделни ток...

...Уживање у слушању *Списка бр.2* Зорана Ерића, тог имагинативног, промишљеног, интригантног и узбудљивог дела, чини да са несмањеном заносом ишчекујем откривање нових звучних спискова, нове пролазе кроз врт-лабиринт света и бивање у још неприхваћеним *wunderkammer*-ама, и указује да не прихватам прихватање и да и даље трагам за бескрајношћу, чудесношћу и свепрожимајућом вибрантношћу музике.“

(Тијана Поповић-Млађеновић)

Позоришна музика Зорана Ерића

„Ерић, као композитор с богатом праксом рада у театру, зна како да префињеним средствима изгради атмосферу представе, да на музичком плану нагласи перфидност мреже која се плете око Бановића, покаже замку у којој ће главни актери представе још само моћи да одиграју плес очаја и пркоса. Он компоује музику чији оловно тешки тонови попут маља ударају у само срце позоришне уметности, вазда сукобљене са животом, али и ствара лирске пасаже чији нежни звуци подсећају на сетне тонове вергла, што ће појачати утисак вашарске суштине света који велика немачка глумица Каролина Нојбер ставља изнад живота. Ерић, наиме, звуком открива наличје глумичиних узвишених амбиција. Његова музика до паркосизма појачава динамику сценског збивања, интензивира радњу *Сна летње ноћи*, звуком подржава утисак чуда које иницира сценограф Миодраг Табачки који је у небо окупао будванску

Цитаделу прекривши је платном посутим звездама, те појачава хипнотичко дејство чудотворног напитка који ће омогућити сусрет два света.“

(Александар Милосављевић)

АУТОРСКИ КОНЦЕРТИ

Ауторски концерт

3. XII 1992. *Нови звучни простори*, Културни Центар Нови Сад

Ауторски концерт

21. V 2002. Атријум народног музеја у Београду

Ауторски концерт

16. IV 2011. Народно позориште у Београду

КОМПЈУТЕРСКА УМЕТНОСТ

8. IV 1992. Фестивал НОМУС 92,

24. VIII 1994. Камерна сала академије Сибелијус, Хелсинки, ISEA 94 Concert

ИЗДАЊА НОСАЧА ЗВУКА И ВИДЕО-ИЗДАЊА

LP 230367 ЗОРАН ЕРИЋ - © 1989 ПГПРТБ

CD Српска музика на крају XX века

Зоран Ерић: Слике хаоса I-V - © 1998 SOKOJ ® 1991, 1992, 1995, 1998, Тонски студио ФМУ

CD Зоран Ерић: Piece of Dream - © Grad Theatre City Budva 2012

CD Kreisler String Orchestra - Cartoon for 13 Strings and Harpsichord - ©1989 Factory Communications Ltd.

CD 1, CD 2, CD 7 – Антологија српске музике 20. века за гудаче

CD 70 година ФМУ у Београду- Камерна сала Берлинске филхармоније

©2010 FMU001

CD Камерни оркестар Мокрањац - ©2007 МШ Мокрањац

CD 11 Међународна трибина композитора, Београд - © 2002 UKS

CD 37. Међународно такмичење Музичке омладине Београд 2007- © 2007 Jeunesses Musicales Belgrade

CD Српска музика за чембало 1&2 Милош Петровић - © СКЦ БГД-ПГП РТС

CD New Sound 107 - © 1995 Komuna – SOKOJ

CD New Sound 112 - © 1997 SOKOJ

CD New Sound 121 - © 2003 SOKOJ MIC

CD Twelve cellists Live in Harmony - ©© 2009 Audioguy Records Ltd.

CD PASSION & DEVOTION Ljubiša Jovanović - Metropolis Music

DVD УБИСТВО С ПРЕДУМИШЉАЈЕМ (Горчин Стојановић, редитељ, Cinema Design, 1995)

DVD СТРИШЉЕН (Горчин Стојановић, редитељ, Cinema Design, 1998)

Чланство у уметничким, стручним и научним асоцијацијама:

- Члан је Удружења композитора Србије.
- 1979. (заједно са М. Михајловићем) водитељ Мајсторске радионице за дечије музичко стваралаштво при КЦМФМО у Грожњану;
- 1986. Члан жирија XVI Међународног такмичења Музичке омладине, Београд;
- 1987. Селектор фестивала *Музика у Србији*;
- 1987. Члан и оснивач Београдског студија клавијатурног звука;
- 1989. Краћи студијски боравак у електронском студију *EMS* у Стокхолму;

- 1990. Члан жирија међународног конкурса *Валентино Буки* у Риму;
- 1994. Селектор III Међународне трибине композитора;
- 1996. Водитељ Мајсторске радионице из композиције на конзерваторијуму *Eiresia* у Атини;
- 2011—2013. Уметнички директор фестивала БЕМУС.
- 2015—2018. члан Извршног одбора Светске организације уметничких академија *ELIA* у Амстердаму.

Награде и признања:

Добитник је већег броја награда и признања за своје стваралаштво од којих су најзначајније:

- Октобарска награда града Београда за композицију за гудаче *Хелијум у малој кутији*, 1993;
- Сребрна медаља Универзитета уметности у Београду за 1993;
- *Златна мимоза* на филмском фестивалу Југословенског филма у Херцег Новом за музику у филму *Убиство с предумишљајем* Горчина Стојановића, 1996;
- Награда у категорији Дизајн спектакла Првог бијенала сценског дизајна, за музику у представи *Магбет-оно* Центра за културну деконтаминацију у режији Соње Вукићевић, 1997;
- *Златна мимоза* на филмском фестивалу у Херцег Новом, за музику у филму *Сенке успомена* Предрага Велиновића, 2000;
- Велика плакета са повељом Универзитета уметности у Београду, за изузетне заслуге и допринос Факултету музичке уметности и Универзитету уметности у Београду, 2005;
- *Стеријина награда* (са В. Пејковићем) за представу *Смртоносна мотористика* Атељеа 212 у режији Егона Савина, 2005;
- *Годишња награда* поводом дана Београдског драмског позоришта 2005;
- Награда *Јоаким фест* у Крагујевцу, за музику у представи *Тврђава* Крушевачког позоришта, 2008;
- *Стеријина награда* за музику у представи *Цар Един* Народног позоришта у Београду у режији Виде Огњенови, 2008;
- Награда *Бора Михајловић* Крушевачког позоришта за допринос позоришном животу Крушевца и Србије, 2008;
- Награда Сусрета позоришта БИХ у Брчком за музику у представи *Мој брат* Народног позоришта РС из Бање Луке, 2010;
- Награда Позоришних-казалишних игара БиХ у Јајцу за музику у представи *Мој брат* Народног позоришта РС у Бањој Луци, 2011.

Једини је српски аутор који је четвороструки добитник нашег највећег признања у области музичког стваралаштва, *Мокрањчеве награде* и то за композиције:

- *Оберон концерт* за флауту и камерни оркестар, 1997;
- *Шест сцена-коментара* за три виолине и гудаче, 2001;
- *Седам погледа у небо* за гудачки секстет, 2009;
- *Списак бр. 2* за симфонијски оркестар, 2017.

Наставни рад:

1. Назив предмета на основним и постдипломским студијама:

- Композиција;
- Оркестрација;
- Композиција са оркестрацијом;
- Музички инструменти;

Међународно искуство:

Дела су му извођена у готово свим земљама Европе, САД, Кини и Аустралији, у најрепрезентативнијим салама као што су *Барбикен хол*, Велика дворана *Концертгебау*, *Цанкарјев дом*, *Атријум кнежевог двора*, *Концертхусет хол*, дворана *Лисински*, Камерна дворана Берлинске филхармоније, црква *Св. Софија*, *Вигмор хол*, Музички центар *Ајсбрекер*, Камерна дворана Академије *Сибелијус*...

Ерићева музика чула се на фестивалима као што су *Дубровачке летње игре*, *Охридско лето*, *Прашко пролеће*, *Лондонски градски фестивал*, *БЕМУС*, *Светски дани музике*, *Загребачко бијенале*...

Нека од Ерићевих остварења су на стандардном репертоару ансамбала као сто су: *Kreisler London Strings*, Ирски камерни оркестар, *Guildhall Strings*, *12 виолончелиста Берлинске филхармоније*, а једно од његових најпознатијих дела, *Cartoon* за гудаче и чембало, забележено је у извођењу више од 30 светских ансамбала међу којима су и Детроитски камерни оркестар, оркестар *Концертгебау*, оркестар *Ћузене Верди* итд.

РЕЗИМЕ И ЗАКЉУЧАК О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА:**1. Посебна достигнућа у уметничком, стручном и педагошком раду:**

- 1979. (заједно са М. Михајловићем) водитељ Мајсторске радионице за дечије музичко стваралаштво при КЦМФМО у Грожњану;
- 1986. Члан жирија XVI Међународног такмичења Музичке омладине, Београд;
- 1987. Селектор фестивала *Музика у Србији*;
- 1987. Члан и оснивач Београдског студија клавијатурног звука;
- 1989. Краћи студијски боравак у електронском студију *EMS* у Стокхолму;
- 1990. Члан жирија међународног конкурса *Валентино Буки* у Риму;
- 1994. Селектор III Међународне трибине композитора;
- 1996. Водитељ Мајсторске радионице из композиције на конзерваторијуму *Eiresia* у Атини;
- 2011—2013. Уметнички директор фестивала БЕМУС.
- 2015—2018. члан Извршног одбора Светске организације уметничких академија *ELIA* у Амстердаму.

2. Достигнућа у међународним активностима:

Дела су му извођена у готово свим земљама Европе, САД, Кини и Аустралији, у најрепрезентативнијим салама као што су *Барбикен хол*, Велика дворана *Концертгебау*, *Цанкарјев дом*, *Атријум кнежевог двора*, *Концертхусет хол*, дворана *Лисински*, Камерна дворана Берлинске филхармоније, црква *Св. Софија*, *Вигмор хол*, Музички центар *Ајсбрекер*, Камерна дворана Академије *Сибелијус*...

Ерићева музика чула се на фестивалима као што су *Дубровачке летње игре*, *Охридско лето*, *Прашко пролеће*, *Лондонски градски фестивал*, *Светски дани музике*, *Загребачко бијенале*...

Нека од Ерићевих остварења су на стандардном репертоару ансамбала као сто су: *Kreisler London Strings*, Ирски камерни оркестар, *Guildhall Strings*, *12 виолончелиста Берлинске филхармоније*, а једно од његових најпознатијих дела, *Cartoon* за гудаче и чембало, забележено је у извођењу више од 30 светских ансамбала међу којима су и Детроитски камерни оркестар, оркестар *Концертгебау*, оркестар *Ћузене Верди* итд.

3. Резултати у обезбеђивању наставно-научног, односно наставно-уметничког подмлатка:

Током дугогодишње педагошке делатности Зоран Ерић је радио са многим, данас успешним композиторима. У његовој класи студирали су, магистрирали и докторирали, међу осталима, Ана Михајловић, Горан Капетановић, Татјана Милошевић, Божидар Обрадиновић, Владимир Пејковић, Ивана Огњановић, Бранка Поповић, Владамир Кораћ и Југ Марковић, а на постдипломским и докторским студијама радио је и са Аном Соколовић, Александром Вребалов, Иваном Бркљачићем и Светланом Савић.

4. Заслуге за развој и напредак Универзитета уметности и Факултета музичке уметности на основу чега се предлаже за доделу звања:

Зоран Ерић је у једном изборном периоду био проректор (ресор финансија) Универзитета Уметности у Београду а у другом, петнаестак година касније, ректор овог Универзитета. У проректорском мандату учествовао је у постављању и реализацији концепта програмског финансирања а као ректор Универзитета Уметности залагао се за Универзитет уметника и њихових студената. На Факултету музичке уметности учествовао је у оснивању Тонског студија, последипломских тј. Мастер и Докторских студија композиције на којима је био предавач главног предмета као и позоришне и филмске музике. У више изборних циклуса био је шеф Катедре за композицију и оркестрацију.

Дакле, проф. Зоран Ерић је својим педагошким, уметничким и коначно, орагнизационо-руководећим ангажманом на Факултету музичке уметности Универзитета уметности у Београду, дужим од четрдесет година, испунио све критеријуме за избор у звање професора емеритуса.

5. Допринос угледу и афирмацији Универзитета и факултета у иностранству:

Зоран Ерић је читав свој радни век провео на Факултету и Универзитету и у сваком од многобројних подручја свог деловања, било да се ради о оном уметничком, педагошком, односно професионалном и друштвеном, остварио је изузетан допринос њиховом угледу и афирмацији у иностранству.

Зоран Ерић даје сталан и непрекидан допринос афирмацији и промоцији српске савремене музике у иностранству било да су у питању извођења његових композиција или извођења композиција његових некадашњих студената и њиховог положаја и значаја у новим срединама у којима живе и раде.

МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ:

Имајући у виду све изнето у Извештају, Комисија закључује да ред. проф. Факултета музичке уметности у пензији, мр Зоран Ерић испуњава све, Законом о високом образовању, и одговарајућим подзаконским актима Универзитета уметности у Београду, предвиђене услове за избор у звање професора емеритуса Универзитета уметности у Београду.

Мр Зоран Ерић је један од најуспешнијих и најистакнутијих стручњака у својој области, онај који је својим знањем, делом и односом према академској заједници стварао њен кредибилитет унапређујући га и промовишући како у нашој земљи тако и изван њених граница. С обзиром да је реч о врхунском педагогу, изузетном и уваженом уметнику, великог искуства, омиљеном и активном припаднику наше академске и уметничке заједнице Комисија сматра да би његова присутност у настави била изузетно значајна, како за Катедру за композицију, Факултет музичке уметности, тако и за Универзитет уметности у Београду, те са посебним задовољством предлаже Сенату Универзитета уметности да изабере редовног професора Факултета музичке уметности у пензији, композитора мр Зорана Ерића, у звање професора емеритуса Универзитета уметности у Београду.

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА У ЗВАЊЕ ПРОФЕСОРА ЕМЕРИТУСА

Чланови Комисије за процену испуњености услова за избор професора емеритуса, именоване на седници Сената Универзитета уметности у Београду 29. априла 2021. године, предлажу мр **Зорана Ерића**, редовног професора Факултета музичке уметности у пензији за избор у звање професора емеритуса.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

мр **Љиљана Несторовска**, редовни професор

мр **Милан Михајловић**, редовни професор у пензији

мр **Срђан Хофман**, професор емеритус

ДАТУМ И МЕСТО:

Београд, 17-05-2021 2021. године